

ser for en noget nedfat Værdi, fra dette Aars Begyndelse aldeles ikke modtages, og det nægtet der for Diebliffet, i den nuværende Obergangsperiode, er en temmelig stærk Trang hos mange af Landets stætteværende Borgere til at see disse Mynter modtagne paa samme Maaade som hidtil. Naar nu Regjeringen af højere Hensyn er nødsaget til paa den Maaade at træde bestemt op imod en fremmed Myntcirculation, der allerede i de factiske Forhold har faaet en meget stor Udstrækning i Landet, saa er det en Selvfølge, at man maa nære Betænkelse ved paa den anden Side at aabne Dele af Landet for en ny fremmed Myntcirculation, som endnu slet ikke eksisterer der. Dertil kommer, at det slet ingen Betydning har, om Regjeringen ogsaa vilde gaae ind paa, at norske og svenske Specier skulle modtages i de kongelige Kasser, saalænge ikke det samme skeer fra Bankens Side, og det kan ikke see uden en Forandring i Bankens Octroy, med hvilken dette er ligefrem i Strid.

N. Sage: Det ærede Thing har nu hørt den eneste Indvending, som den ærede Finansminister gjør mod dette Forslag; jeg troer, at man ved en ganske kort Undersøgelse vil finde, at den ikke er saa overbevisende, som den høitæredede Minister vilde fremstille det. Den ærede Minister har henholdt sig til, at vi nu nægte at modtage preussiske Dalere, og det er fuldkommen rigtigt; thi de preussiske Dalere have ikke den Solvvardi, hvortil de hidtil ere blevne modtagne her i Landet. Naar den ærede Minister derimod erindrer, at 99/100 svenske Specier ere ligesaameget værd i Solv som 100 danske Specier, saa kan jeg ikke see nogen som helst Grund til at nægte at modtage dem i de kongelige Kasser. Der har været ført megen stor Strid om, hvormange Sedler man skulde udgive imod en Fond Solv osv.; men jeg har endnu aldrig hørt nogen Strid om at tage et Sik. Solv, som var lidt mere værd end den Værdi, hvortil man tog det, og det kan ikke indeholde nogen som helst Ulempe for nogen Part, og kan aldeles ikke berøre de to Hertugdømmer. For det Første er det ikke meget sandsynligt, at der vil komme nogen stor Circulation af svenske Specier, og for det Andet kan hverken Regjeringen eller Private tabe ved at faae

næsten een Procent mere i Solvvardi, end der gives derfor; thi Ingen vil jo give mere end 2 Rd., end en dansk Specie for en svensk, som er næsten 1 pCt. mere værd end vor. Hvad den norske Specie angaaer, saa har den en noget større Værdi end vor, fordi den udmyntes ved den saakaldte tørre Prøve, og der hos os bruges den saakaldte vaade eller chemiske Prøve ved Udmyntningen; og, dersom jeg ikke er feil underrettet af de Folk, der have en bedre Kundskab til slige Sager end jeg, saa vil det udgjøre imellem 1/4 og 1/8 pCt. i Faveur af den norske Specie. Jeg kan nu ikke troe Andet, end at Enhver, som er fortrolig med saadanne Forhold, maa indrømme, at, naar man kan bidrage til den cirkulerende Mynt i et Land uden Tænke om Stæde, saa gjør man noget Gavn, og man gjør især et ikke saa ringe Gavn, naar denne Mynt kommer fra et Land, der ligger os saa nær som Sverrig, og hvorfra man hidtil har sendt os Papirpenge for deres Omsætninger, som her sælges med Tab, og som sælges med Tab for dem, som allertid skulle handle paa Sverrig; kort sagt, det er en Bære, hvis Omsætning er forbunden med et meget betydeligt Tab og stader Omsætningen.

Jeg troer ogsaa, at mange af de Ulemper, som vi i de senere Aar ikke have haft saa faa af med Hensyn til den saakaldte Pengemangel, hidrøre for en stor Deel fra, at vi have manglet myntede Penge, og, naar den ærede Minister erindrer, at det ikke er til nogen som helst Fordeel for os at mynte Solv, saa kan han dog egentligt ikke gjøre nogen gyldig Indvending imod, at vi lade Andre mynte og bære Omsætningerne derved og give os næsten een pCt. mere i Solv, end vi give derfor. Jeg vil gjerne indrømme, at det ikke er sandsynligt, at store Quantiteter af den saa meget værdifuldere Mynt ville komme hertil; men, jo større Quantiteter af svenske Specier der kommer, jo mere Fordeel have vi jo deraf. Noget Lettelse i Omsætningen vilde det altid give, og, da den ærede Minister ikke har været istand til at paavise nogen gyldig Indvending imod dette Lovforslag, haaber jeg, at det ærede Thing vil behandle det med samme Gunst, som det har gjort ved at fremme det, og ikke alene af den Grund, at man fra Ne-